

عنوان مقاله:

بررسی برخی از شهر-دژها و بناهای دفاعی در ایران باستان تا ظهور اسلام با رویکرد پدافند غیرعامل

محل انتشار:

سومین همایش سراسری علوم و مهندسی دفاعی در سپاه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مصطفی قدیمی - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

سیدهادی جلیل القدر - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

سرزمین گستره ایران باستان، که ایران کنونی بخشی از آن است، به علت وضع جغرافیایی و این که میان دو جلگه آباد بین النهرین و پنجاب سند قرار گرفته، هم چون مسیر اتصال بوده که طوایف مهاجم، از دو طرف شرق و غرب، مجبور می شده اند از آن عبور کنند. به طوری که در دوره های مختلف مورد حمله و تجاوزات پی در پی قرار می گرفتند. از جمله این نبردها، نبردهای وطلانی با یونانیان، رومیان، یورش مغولان و ... می باشند. در این مقاله، سعی شده است تا به بررسی تاریخی شهر - دژها به عنوان ویکردی دفاعی در قالب اصول پدافند غیر عامل در برابر تجاوزات پرداخته شود. روش تحقیق این پژوهش تفسیری تاریخی و روش گرد آوری اطلاعات اسنادی می باشد. نتایج این تحقیق نشان می دهند ساخت استحکامات دفاعی نه تنها همواره جزو اصول معماری بوده است، که اتخاذ این رویکرد در شهرسازی و معماری عادی نیز مورد توجه بوده است. یکی از ارکان سامانه چندبعدی معماری نیز نگاه دفاعی بوده است. موضوعی که امروزه مورد غفلت واقع شده است.

کلمات کلیدی:

شهر - دژها، پدافند، ایران باستان، بناهای دفاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/999073>

